[1]गूढम्-गूढः-गूढवान्, गूहितः, जुघुक्षितः, जोगुहितः-तवान्;
गुहः, [2]काकगुहाः[तिलाः], निगूही[3], गूहः, [A]संजुघुक्षः, जोगुहः;
गूहितव्यम्-गोढव्यम्, गूहयितव्यम्, जुघुक्षितव्यम्, जोगुहितव्यम्;
गूहनीयम्, गूहनीयम्, जुघुक्षणीयम्, जोगुहनीयम्;
[4]गुह्यम्-गूह्यम्, गूह्यम्, जुघुक्ष्यम्, जोगुह्यम्;
ईषद्गूहः-दुर्गूहः-सुगूहः; — — —
गुह्यमानः, निगूह्यमानः, जुघुक्ष्यमाणः, जोगुह्यमानः;
गूहः, गूहः, जुघुक्षः, जोगुहः;
गूहितुम्-गोढुम्, गूहयितुम्, जुघुक्षितुम्, जोगुहितुम्;
[5]गुहा-गूढिः, गूहना, जुघुक्षा, जोगुहा;
गूहनम्, गूहनम्, जुघुक्षणम्, जोगुहनम्;
[6]गूहित्वा-गूढ्वा, गूहयित्वा, जुघुक्षित्वा, जोगुहित्वा;
विगुह्य, विगूह्य, प्रजुघुक्ष्य, प्रजोगुह्य;
गूहम् २, गूहित्वा २, गूढ्वा २, } गूहम् २, गूहयित्वा २, } जुघुक्षम् २, जुघुक्षित्वा २, } जोगुहम् २; जोगुहित्वा २. }

---

1. ऊदित्त्वेनेड्विकल्पात् निष्ठायाम्, 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इतीण्निषेधः। ढत्व-धत्व-ष्टुत्व-ढलोपेषु कृतेषु 'ढ्रलोपे पूर्वस्य—' (6-3-111) इति दीर्घः।
2. काकेभ्यो गुह्यन्ते इति कर्मणि 'मूलविभुजादिभ्यः—' (वा. 3-2-5) इति क-प्रत्ययः।
3. 'साधुकारिण्युपसंख्यानम्' (वा. 3-2-78) इति णिनिः।
4. 'शंसिदुहिगुहिभ्यो वा' (वा. 3-1-109) इति क्यपि रूपम्। क्यपो वैकल्पिकत्वात् पक्षे ण्यति **गूह्यम्** इति च रूपम्। ण्यति-**गोह्यम्** इति काशिका-माधव-धातुवृत्तिप्रभृतिषु रूपं प्रदर्शितम्। 'ऊदुपधाया गोहः' (6-4-89) इत्यत्राजादौ प्रत्यय एव ऊकारविधानात् तदेव साध्विति प्रतीयते।
5. 'गुहा गिर्यविध्योः' (ग. सू. 3-3-104) इति भिदादिपाठात् अङ्। अन्यत्र **गूढिः** इति।
6. 'इट्पक्षे, 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् **गूहित्वा** इति एकमेव रूपम्।

A. **संजुघुक्षव** आर्यूषि ततः प्रतिरुरूषवः।
रावणान्तिकमाजग्मुः हतशेषा निशाचराः॥' भ. का. 9. 14.